

Σκιαγράφηση Αλγόριθμου Dijkstra:

Κατά την διάρκεια εκτέλεσης του αλγορίθμου σημειώνουμε σε κάθε κορυφή v :

- $L[v]$ το κόστος του καλύτερου μονοπατίου για να πάμε από την αφετηρία s στην κορυφή v
- $P[v]$ είναι η κορυφή μέσω της οποίας καταλήγουμε στην κορυφή v

Στην αρχικοποίηση:

- Θέτουμε όλες τις ετικέτες $L[v]=+\infty$ εκτός της αφετηρίας που έχει $L[s]=0$

Σε κάθε βήμα:

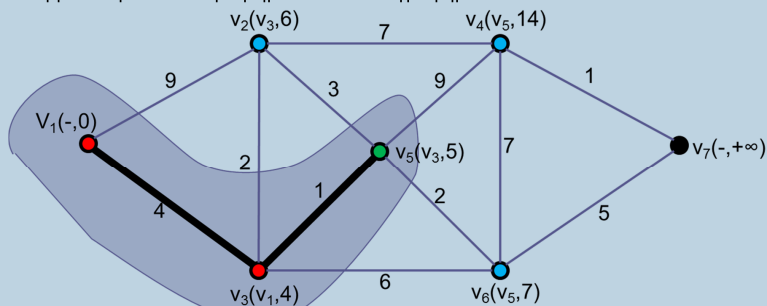
- Οριστικοποιείται η κορυφή με το μικρότερο κόστος από τις μη οριστικοποιημένες
- Διορθώνονται οι ετικέτες των γειτονικών μη οριστικοποιημένων κορυφών (σε περίπτωση που βρεθεί καλύτερο μονοπάτι από την κορυφή που οριστικοποιήθηκε)

Τερματισμός:

- Όταν οριστικοποιηθεί η κορυφή τερματισμού t .

Παράδειγμα:

Σχηματική απεικόνιση μετά την εκτέλεση 2 βημάτων σε ένα γράφημα:

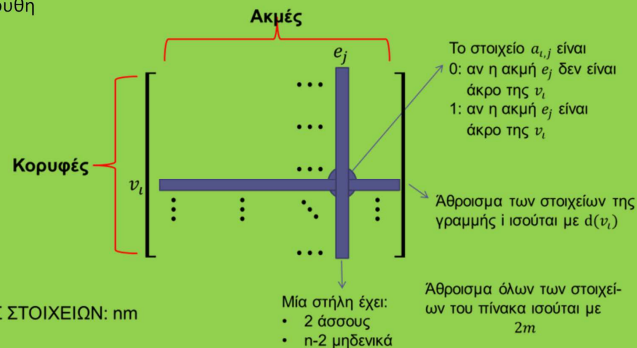
Επόμενη κορυφή που οριστικοποιείται είναι η v_2

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΡΟΣΠΤΩΣΕΩΣ

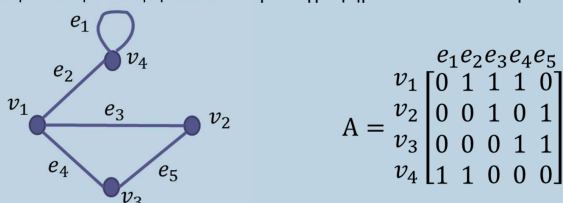
Ορισμός: Ο πίνακας γειτνίαςης (ή μητρώο σύνδεσης) ενός μη κατευθυνόμενου γραφήματος $G=(V,E)$ με $|V|=n$ είναι ένας $n \times n$ τετραγωνικός πίνακας που ορίζεται ως:

$$A_{n \times n} = (a_{ij}) = \begin{cases} 1, & \text{αν } [v_i, v_j] \in E \\ 0, & \text{αν } [v_i, v_j] \notin E \end{cases}$$

ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ: Η μορφή που πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας για τον πίνακα πρόσπτωσης σε απλά μη κατευθυνόμενα γραφήματα είναι η ακόλουθη

Παράδειγμα: Στο σχήμα βλέπουμε ένα μη κατευθυνόμενο γράφημα και τον πίνακα γειτνίαςής του:

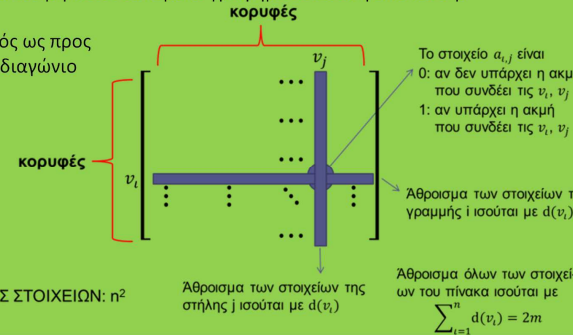

Ορισμός: Ο πίνακας γειτνίαςης (ή μητρώο σύνδεσης) ενός μη κατευθυνόμενου γραφήματος $G=(V,E)$ με $|V|=n$ είναι ένας $n \times n$ τετραγωνικός πίνακας που ορίζεται ως:

$$A_{n \times n} = (a_{ij}) = \begin{cases} 1, & \text{αν } [v_i, v_j] \in E \\ 0, & \text{αν } [v_i, v_j] \notin E \end{cases}$$

ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ: Η μορφή που πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας για τον πίνακα γειτνίαςης σε απλά μη κατευθυνόμενα γραφήματα είναι η ακόλουθη:

- Συμμετρικός ως προς την κύρια διαγώνιο

Θεώρημα (υπολογισμού μονοπατιών):

Το στοιχείο (i, j) του πίνακα A^k (ο πίνακας γειτνίαςης υψωμένος στην k δύναμη) δίνει πόσα μονοπάτια μήκους k υπάρχουν από την κορυφή v_i στην κορυφή v_j

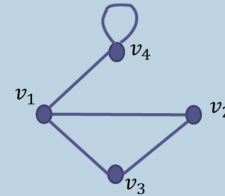
Πόρισμα 1:

Το στοιχείο (i, j) του πίνακα $A + A^2 + \dots + A^k$ δίνει πόσα μονοπάτια μήκους το πολύ k υπάρχουν από την κορυφή v_i στην κορυφή v_j

Πόρισμα 2:

Αν ένα μη διαγώνιο στοιχείο (i, j) του πίνακα $A + A^2 + \dots + A^{n-1}$ (όπου $n=|V|$) είναι 0, τότε το γράφημα δεν είναι συνδεδεμένο.

Παράδειγμα: Στο σχήμα βλέπουμε ένα μη κατευθυνόμενο γράφημα και τον πίνακα γειτνίαςής του:

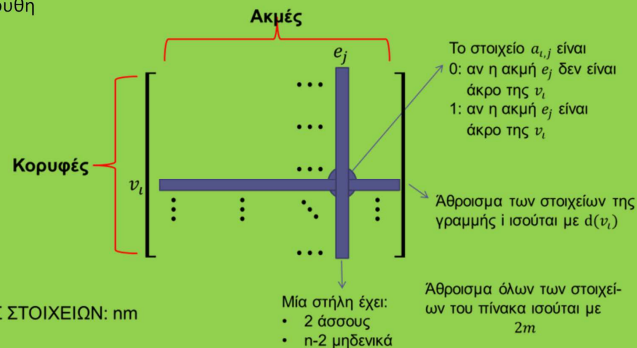
$$A = \begin{matrix} & \begin{matrix} v_1 & v_2 & v_3 & v_4 \end{matrix} \\ \begin{matrix} v_1 \\ v_2 \\ v_3 \\ v_4 \end{matrix} & \begin{bmatrix} 0 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \end{matrix}$$

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΡΟΣΠΤΩΣΕΩΣ

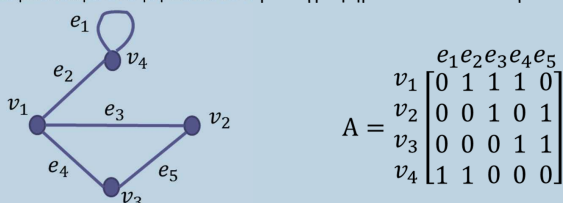
Ορισμός: Ο πίνακας γειτνίαςης (ή μητρώο σύνδεσης) ενός μη κατευθυνόμενου γραφήματος $G=(V,E)$ με $|V|=n$ είναι ένας $n \times n$ τετραγωνικός πίνακας που ορίζεται ως:

$$A_{n \times n} = (a_{ij}) = \begin{cases} 1, & \text{αν } [v_i, v_j] \in E \\ 0, & \text{αν } [v_i, v_j] \notin E \end{cases}$$

ΔΙΑΙΣΘΗΣΗ: Η μορφή που πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας για τον πίνακα πρόσπτωσης σε απλά μη κατευθυνόμενα γραφήματα είναι η ακόλουθη

Παράδειγμα: Στο σχήμα βλέπουμε ένα μη κατευθυνόμενο γράφημα και τον πίνακα γειτνίαςής του:

ΙΣΟΜΟΡΦΙΚΑ ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ορισμός: Δύο γραφήματα $G_1(V_1, E_1)$ και $G_2(V_2, E_2)$ είναι **ισομορφικά**, αν υπάρχει συνάρτηση $f: V_1 \rightarrow V_2$ 1-1 και επί, τέτοια ώστε $(v_i, v_j) \in E_1$ και $(f(v_i), f(v_j)) \in E_2$ και αντίστροφα.

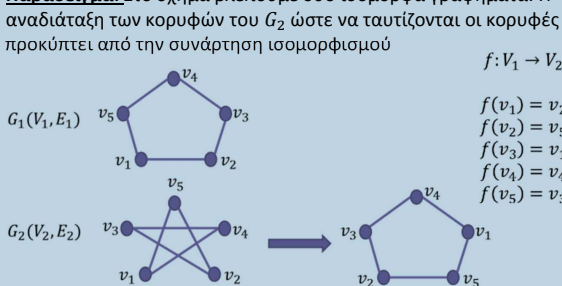
Η f λέγεται **συνάρτηση ισομορφισμού** ή **ισομορφισμός** του G_1 με το G_2

Με απλά λόγια:

- Υπάρχει αντιστοιχισμός των κορυφών ώστε να ταυτίζονται οι ακμές.

Θεώρημα: Για δύο ισομορφικά γραφήματα $G_1(V_1, E_1)$ και $G_2(V_2, E_2)$ ισχύει ότι με κάποια κατάλληλη διάταξη των κορυφών οι πίνακες γειτνίαςης των δύο γραφημάτων ταυτίζονται

Παράδειγμα: Στο σχήμα βλέπουμε δύο ισομορφα γραφήματα. Η αναδιάταξη των κορυφών του G_2 ώστε να ταυτίζονται οι κορυφές προκύπτει από την συνάρτηση ισομορφισμού

Ορισμός:

Αυτομορφισμός είναι ένας ισομορφισμός από ένα γράφημα στον εαυτό του

- Το K_n έχει $n!$ αυτομορφισμούς
- Το $K_{n,m}$ έχει $n! m!$ αυτομορφισμούς

Αυτοσυμπληρωματικό καλείται ένα γράφημα, αν είναι ισομορφο με το συμπλήρωμά του.

- έχει $m = n(n-1)/4$ ακμές
- Το μονοπάτι 4 κορυφών είναι αυτοσυμπληρωματικό γράφημα
- Ο κύκλος 5 κορυφών είναι αυτοσυμπληρωματικό γράφημα

Για να δείξω ότι δύο γραφήματα είναι ισομορφικά:

- Δίνω τη συνάρτηση ισομορφισμού
- Δείχνω ότι τα συμπληρώματα είναι ισομορφικά

Για να δείξω ότι δύο γραφήματα δεν είναι ισομορφικά:

- Βρίσκω μία αναλλοίωτη ιδιότητα που δεν διατηρείται π.χ.
 - έχει n κορυφές, έχει m ακμές, έχει κορυφή βαθμού k , έχει κύκλο Euler, έχει κύκλο Hamilton, είναι συνδεδεμένο, είναι επίπεδο κ.λπ.

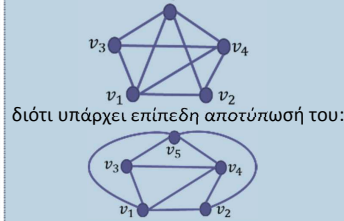
Ορισμός: Ένα γράφημα είναι επίπεδο, αν μπορούμε να το απεικονίσουμε στο επίπεδο, χωρίς να τέμνονται οι ακμές του.

- Μία απεικόνιση στο επίπεδο χωρίς να τέμνονται οι ακμές του λέγεται επίπεδη αποτύπωση του γραφήματος
- Κάθε τμήμα του επιπέδου που ορίζεται από απλό κύκλο της αποτύπωσης λέγεται όψη της αποτύπωσης
- Το πλήθος των όψεων: Συμβολίζεται με o και προσοχή ότι συμπεριλαμβάνει πάντα και την εξωτερική όψη
- Βαθμός της όψης o_i το πλήθος των ακμών που περιέχει ο απλός κύκλος της όψης (συμβολίζεται με $d(o_i)$)

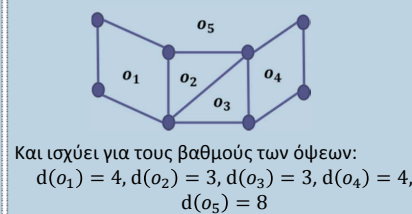
Σε ένα επίπεδο γράφημα:

- $\sum_{i=1}^o d(o_i) \leq 2m$
- Αν είναι και συνδεδεμένο ισχύει ο τύπος του Euler:
 $o = m - n + 2$

Παράδειγμα: Το ακόλουθο γράφημα είναι επίπεδο

Παράδειγμα: Στην ακόλουθη επίπεδη αποτύπωση έχουμε 5 όψεις

Ένα γράφημα είναι επίπεδο αν:

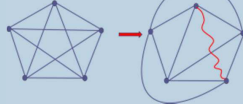
- Μπορούμε να το ζωγραφίσουμε στο επίπεδο χωρίς να τέμνονται οι ακμές του!
- Δεν περιέχει ως υπογράφημα το K_5 ή το $K_{3,3}$ και δεν περιέχει υπογράφημα ομοιομορφικό του K_5 ή του $K_{3,3}$ (από θ. Kuratowski)

Ένα γράφημα δεν είναι επίπεδο αν:

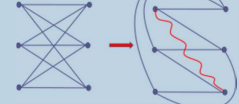
- Είναι απλό και ισχύει $m > 3n - 6$
- Περιέχει ως υπογράφημα το K_5 (από θ. Kuratowski)
- Περιέχει ως υπογράφημα το $K_{3,3}$ (από θ. Kuratowski)
- Περιέχει υπογράφημα ομοιομορφικό του K_5 ή το $K_{3,3}$ (από θ. Kuratowski)

Θεώρημα Kuratowski: Ένα γράφημα είναι επίπεδο αν και μόνο αν δεν περιέχει το K_5 ή το $K_{3,3}$ (ή ομοιομορφικό αυτών)

Το K_5 δεν είναι επίπεδο

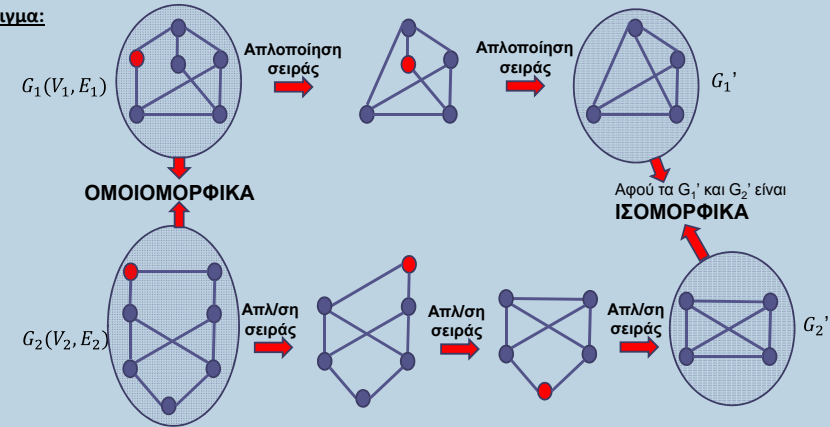

Το $K_{3,3}$ δεν είναι επίπεδο

Ορισμός: Δύο γραφήματα καλούνται ομοιομορφικά αν μπορούν να απλοποιηθούν (με απλοποιήσεις σειράς) σε ισομορφικά γραφήματα.

Παράδειγμα:

Απλοποίηση σειράς είναι μια πράξη, πάνω σε γράφημα που «απαλείφει» κορυφές βαθμού 2:

